

nu vil opføre. Jeg vil pege hen til den store Betydning i national Henseende, som det har, at store offentlige Arbejder, navnlig Byggeforetagender, præges af Skønhed og Aand. Se til Københavns Raadhus. Lad os sørge for, at der paa den anden Side af Tivolihaven kan rejses et Bygningsværk, der kan være et værdigt og skønt Sidedestykke til Nyrops Mesterværk.

Juul-Rysensteen: Det vil ikke forandre nogen efter den Stilling, jeg tidligere har indtaget, at jeg trods den fremrykkede Tid siger et Par Ord til Anbefaling for det Forslag, her foreligger for Tinget. Forholdene ude paa den nuværende Personbanegaard ere af en saa forfærdelig Beskaffenhed, at det maa glæde enhver, som kender dem, at der hurtigst muligt søges raadet Bod derpaa. Jeg indrømmer, at det i Øjeblikket kan se ud for Københavnerne, som om de give et forfærdelig stort Bidrag til Løsningen af dette Spørgsmaal. Men jeg vil dog sige dertil, at de Grunde, som nu sælges for 15 Mill. Kr., bleve for 3 Aar siden værdsatte for en meget større Sum end den, der nu er Tale om. Dette giver mig Tro til, at Københavns Kommune alligevel til syvende og sidst vil slippe nogenlunde skadesløst derfra. Jeg staar, skønt jeg er Jyde, paa det Standpunkt, at Københavns Banegaard har saa stor Interesse for det øvrige Land, at hvis nogen Kommune skulde slippe fri for Udgifter i saa Henseende, maatte det være Københavns Kommune. Der findes ikke det Sted fra Skagen hertil, hvor man ikke vil komme til at spore og daglig føle Fordele af at faa de slette Forhold, der findes her, forandrede til det bedre. Det er allerede sket for Godstrafikkens Vedkommende, og det vil nu ske for Persontrafikken. Ingen, der kører ud af Banegaarden, ved med Sikkerhed, hvad der hænder ham, inden han kommer ud af Terrainet, og ingen, der færdes paa Banegaarden, kan være uvidende om den store Fare, som de Personer, der bevæge sig derude, ere udsatte for. Jeg er derfor villig til at stemme for Forslaget, som det er, selv om der altsaa ikke kan ske enkelte Forandringer, som ere paapegede her. Hvad der særlig er mig ubehageligt er, at man ikke straks har faaet hele Historien fuldt færdigt lagt

til Rette, saa at man straks kunde foretage saadanne Arbejder, som sikrede baade, hvad der skal sikres her for Københavns Station, og hvad der skal sikres den øvrige Del af Københavns By og Frederiksberg. Jeg ser ikke, hvortil denne Sparsommelighed skal føre, da vi dog alle vide, at det er fuldstændig umuligt, at det ikke maa komme, og at det er muligt at gennemføre det i en kortere Tid, fordi Sporene allerede til Dels ligge der, og Jorden til at forhøje dem ogsaa findes paa Stedet og af mange forskellige Grunde ønskes fjernet. Det, der mangler i saa Henseende, vil Banelegemet let og billigt kunne skaffe til Veje. Jeg henleder Opmærksomheden paa, hvorledes vort Jernbanevæsen har skaffet Grundene ved Kalvebodstrand udvidede saa forholdsvis billigt, at der er vundet baade Bygge- og Arbejdsgrunde for en saa billig Sum, som man ikke havde Anelse om, at de skulde kunne faas for.

Jeg anbefaler Forslaget vel til Under søgelse, men dog til hurtigst mulig Fremme. Men een Ting advarer jeg mod, det er det, som forskellige ærede Talere, saaledes det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt) og det ærede Medlem fra Fyn (Hey) have talt om, nemlig Løfter og Forhaabninger. Jeg ønsker saadanne Løfter og Forhaabninger holdte fuldstændig uden for denne Sag. Dette er en Sag, der interesserer saavel Jylland som Fyn og Sjælland og det hele Land overhovedet; derfor ønsker jeg ikke, at man her kommer til noget som helst Løfte i nogen som helst Retning ud over, hvad der foreligger og vil komme til at foreligge, naar den højtærede Minister faar Lov fra det andet Ting til at fremme de Sager, som ikke ere fuldt fremme for Øjeblikket.

Villars Lunn: Hvis det ikke var, fordi jeg har været Medlem af Banegaardskommissionen og som saadan har, jeg kunde kalde det et enstemmigt Mindretalsvotum at forklare, vilde jeg i dette Øjeblik ikke sinke det ærede Tings Tid, eftersom Veltalenhedens Sluser i Dag have været aabnede her saa højt, som jeg neppe mindes det endda under nogen Banegaardssag før. Men jeg har altsaa Nødvendighed for at udtale min Mening om Sagen ud fra min tidligere Stilling i Banegaardskommissionen.